

Натисніть тут, щоб

КУПИТИ КНИГУ НА САЙТІ

або

заможляйте по телефону:

(0352) 28-74-89, 51-11-41

(067) 350-18-70

(066) 727-17-62

З.М. Барська

БАРВИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ПІСНІ
хрестоматія

Рекомендовано
Міністерством освіти і науки України

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН
2004

ББК 85.319+74.268.53
Б26

*Рекомендовано
Міністерством освіти і науки України
(протокол №14/3-18 від 22.12.99 р.)*

Барська З.М.

Б26 Барви української народної пісні: Хрестоматія. — Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2004. — 180 с.
ISBN 966-692-432-3

ББК 85.319+74.268.53

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути використана чи відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

ISBN 966-692-432-3

© Барська З.М., 2004
© Навчальна книга – Богдан,
макет, художнє оформлення, 2004

ЗМІСТ

Від автора	3
Ще не вмерла України	15
Календарно-обрядові пісні	16
<i>Веснянки та гаївки</i>	<i>16</i>
1. Благослови, мати	16
2. А вже весна	16
3. А в нашого жученька	16
4. А ми поле оремо	17
5. А ми просо сіяли	17
6. Вербовая дощечка, дощечка	18
7. Вже весна воскресла	18
8. Вийди, вийди, Іванку	18
9. Горобчику, пташку, пташку	19
10. Заїньчику, заїньчику	19
11. Ішли дівки через двір	20
12. Десь тут була подоляночка	20
13. Ой виходьте, дівчата	21
14. Ой ти, жайворонку	21
15. Ой не рости, кропцю	21
16. Ой ти, Семеночку	22
17. Ой ти, соловейку	22
18. Ой травко-муравко	23
19. Ой у перепілки	23
20. Ой у полі два дубки	24
21. Веснянка	24
22. Ой дан, білодан	25
23. Огірочки (гаївка)	25
24. Прилетіла жавориночка	25
25. Соловейку рябий, рябесенький	26
<i>Петрівчанські та купальські</i>	<i>27</i>
26. Гаєм зелененьким	27
27. Малая нічка-петрівочка	27
28. Мала нічка-петрівочка	27
29. Ой Петре, Петре, петрівочка	28

30. Ой петрівочка минається	28
31. Уже петрівочка мина, мина	28
32. Петрівочка настає	29
33. Купала на Івана	29
34. Там над річкою	30
35. Гей, на Івана	30
36. Марина	30
37. Пасеться коник	31
38. Ой ніхто там не бував	31
39. Ой там купалочка купалася	32
40. Ой купала купалася	32
<i>Жнивні та обжинкові</i>	<i>33</i>
41. Кругом женчики	33
42. Вгору, сонінко, вгору	33
43. Весело на ниву женчики ідуть	33
44. Ой снопе, снопе	34
45. Ой на горі жита много	34
46. Ой казали-говорили	35
47. Пішли дівоньки в долину	35
48. У неділю поранесенько	35
49. Ой літає соколонько	36
50. Женці	36
<i>Маланчині</i>	<i>36</i>
51. Ба й місяцю, ба й королю	36
52. Васильчику, Васильчику	37
53. Меланка ходила	37
54. Меланки ходили	37
55. Ой скаче, скаче коза-небога	38
<i>Колядки, щедрівки</i>	<i>38</i>
56. Ой сивая та і зозуленька	38
57. Чи дома, дома, білий молодче	39
58. Де коза ходить, там жито родить	39
59. Щедрик	40
60. В галицькій землі (<i>щедрівка</i>)	40
61. Коляд, колядниця	41
62. Ой соколе (<i>щедрівка</i>)	41

63. Коляд, коляд, колядниця	41
64. Возвеселимся	42
65. Небо і земля (колядка)	42
66. Нова радість стала (колядка)	43
67. Добрий вечір тобі (колядка)	43
68. У Вифлеємі нині новина	44
69. Бог Предвічний	45
70. По всьому світу	46
71. Ангели в небі	47
72. Бог ся раждає	49
73. Эта ночь святая	54
74. Щедрівка	57
75. Щедрий вечір	60
76. Що то за предиво (щедрівка)	61
77. У нашому дворі (колядка)	63
78. Павочка ходить (щедрівка)	65
79. Ой рясна-красна в лузі калина	66
80. В полі, полі (щедрівка)	67
81. Ой в лужку, в лужку, на жовтім піску (щедрівка)	68
82. Голосить вістку	72
Родинно-звичаєві	74
<i>Весільні пісні</i>	<i>74</i>
83. Короваю-раю	74
84. Місяцю-рогоженьку	74
85. На городі сосна	75
86. Ой якби я була знала	75
87. Поїдь, поїдь, Федю, до дівки	75
88. Поплели вам вінки	76
89. Наша Марися	76
90. Ой ходила Марусенька	76
<i>Співи з нагоди народження дитини</i>	<i>77</i>
91. Ей ліс-дубина	77
92. Ой щоби наш куманенько	77
<i>Колискові та дитячі</i>	<i>78</i>
93. Лю-лю, лю-лю, кітку	78

94. Ой ну, лю-лі, лю-лі	78
95. Ой ходить сон коло вікон	78
96. Ходить сонко по вулиці	79
97. Ой ну котик, котино	79
98. Ой ти, котку	79
99. Спи, мій хлопчику прекрасний	80
100. Сонечко	80
101. Школярський гімн.....	80
102. Рідна мова	81
103. Там на горі корито	82
104. Сипле сніг	82
105. Дівка Явдошка	83
106. Тато і мама	83
107. Любіть свою хату	84
108. Женчичок-бренчичок.....	84
109. Мав я ставок на печі	85
110. Гагілка	85
111. Не йди, не йди, дощику	86
112. Ой лис до лисиці	86
113. Ой на горі жито	87
114. Ой, садове моє яблучко	87
115. Ой що ж то за шум учинився	88
116. Полинула чечіточка	88
117. Сів горобчик, зажурився	89
118. Сів горобчик на паркан	89
119. Лисичка	89
120. Рідний край	90
121. До рідного краю	90
Родинно-побутові пісні.....	91
<i>Дівочі й парубоцькі</i>	<i>91</i>
122. Ой батенько-білий цвіт	91
123. Ой вербо, вербо	91
124. Ой давно, давно	91
125. Ой з-за гори кам'яної	92
126. Ой у лузі, в лузі	92

127.	Попід мостом, мостом	93
128.	Закувала зозуленька	93
129.	Мала мати одну дочку	94
130.	Розпустили кучері дівчата	94
131.	Налетіли журавлі	95
132.	Чорноморець, матінко	95
133.	Поза лісом зелененьким	96
134.	Чого дуб зелений	96
135.	Оре Семен, оре	97
136.	І вітер не віє	97
137.	Усі гори зеленіють	98
138.	Ой пряду, пряду	98
	<i>Пісні про кохання</i>	<i>99</i>
139.	Котилася ясна зоря з неба	99
140.	Ой у гаю при Дунаю	99
141.	Ах ти, вишенька, ти черешенька	100
142.	В кінці греблі шумлять верби	100
143.	Гаєм, гаєм зелененьким	101
144.	Гей, у лісі, в лісі	101
145.	Гаю, гаю, зелен розмаю	102
146.	Зайшло сонце за віконце	102
147.	За тучами, за хмарами	103
148.	Косили ми сіно	103
149.	Калинку я ломлю та й кладу на купку	104
150.	Летіла зозуля тай казала: “Ку-ку”	104
151.	Лугом іду, коня веду	105
152.	Не хилися, хмелю, в воду	106
153.	Ой гаю мій, гаю	106
154.	Ой гаєм, гаєм, тихим Дунаєм	107
155.	Ой гиля-гиля	107
156.	Ой зійди, зійди, ясен місяцю	108
157.	Ой коли б той вечір	108
158.	Ой на горі сніг біленький	109
159.	Ой піду я, піду, куди я ходила	109
160.	Котилася зірка	110

161. Ой приїхав мій миленький з поля	110
162. Ой співаночки мої	111
163. Ой там у лісі, під кедриною	111
164. Ой ходив Іван понад лиман	112
165. Ой чом не прийшов	112
166. Пасла дівка лебеді	113
167. Посаджу я рожу	113
168. Посадила огірочки	114
169. Розпрягайте, хлопці, коні	114
170. Соловію, соловейчику	115
171. Та нема гірш нікому	115
172. Трава зеленіє від дощу дрібного	116
173. У вишневому садочку	116
174. Цвіте терен	117
<i>Жартівливі пісні</i>	117
175. Дай борщу, мила	117
176. Де б я не їхала, де б я не йшла	118
177. За городом качки пливуть	119
178. Ой мав же я дві дівчині	120
179. Ой мала я чоловіка	120
180. Ой маю я три червінці	121
181. Добривечір, дівчино	121
182. Гей, люди їдуть по ліщину	122
183. Дівка в сінях стояла	122
184. Заспіваймо пісню веселеньку	123
185. Ой поїхав за снопами	124
186. Ішла баба по грибики	125
187. На лотоках ноги мила	125
188. Наїламся, напиламся, лягла виспаламся	126
189. Ой лопнув обруч	126
190. Кучерява Катерина	127
191. Ой джигуне, джигуне	127
192. Ой дівчино, шумить гай	128
193. Ой під вишнею	128
194. Ой поїхав я до млина	129
195. Ой піду я понад лугом	129

196. Ой посіяв козак гречку	130
197. Ой продала дівчина курку	130
198. Пішла мати на село	131
199. Сіяв мужик просо	132
200. Ой що буде, то буде	132
201. Я в середу родилася	133
202. Як ішов я з Дебречина	133
203. Через наше село	134
Соціально-побутові	135
<i>Історичні та козацькі</i>	<i>135</i>
204. За Сибіром сонце сходить	135
205. Ой п'є Байда	135
206. Виступали козаченьки з високої гори	136
207. Ой Морозе, Морозенку	137
208. Максим, козак Залізник	137
209. Ой на горі та й женці жнуть	138
210. Добрий вечір тобі, зелена діброво	139
211. Веду коня до Дунаю	139
212. Їхали козаки	140
213. Гей гук, мати, гук	141
214. Засвіт встали козаченьки	141
215. Зелений дубочку	142
216. Козака несуть	142
217. Ой на Україні, там, серед поля	143
218. Ой гоп, гопака	143
219. Ой за гаєм зелененьким	144
220. Ой кряче, кряче	144
221. Прощай, слава	145
<i>Чумацькі</i>	<i>145</i>
222. Було літо	145
223. Зелений дубочок	146
224. Чумак	146
225. Над річкою бережком	147
<i>Рекрутські та вояцькі</i>	<i>147</i>
226. Не дивуйся, красний світе	147
227. Повіяв вітер степовий	147

228. Червона калина білим цвітом цвила	148
<i>Наймитські</i>	148
229. Брала дівка льон, льон	148
230. Ой гей! Та ой хто горя не знає	149
231. У неділю рано-вранці	149
<i>Стрілецькі</i>	149
232. В горах сумний час... ..	149
233. Ой у лузі червона калина	150
234. Їхав стрілець на війноньку	150
<i>Пісні національно-визвольної боротьби</i>	151
235. О, Україно	151
236. Вже вечір вечоріє	151
237. Там, під львівським замком	152
238. Я сьогодні щось дуже сумую	152
<i>Балади</i>	152
239. Калина-малина кругом обламана	152
240. Ой в полі береза	153
241. Тече річенька невеличенька	153
Народні пісня та романси літературного походження	154
<i>Пісні на вірші Т.Г. Шевченка</i>	154
242. Бандуристе, орле сизий	154
243. Думи мої, думи мої	154
244. Зоре моя вечірняя	155
245. По діброві вітер виє	155
246. Плавай, плавай, лебедонько	155
247. Реве та стогне Дніпр широкий	156
248. Садок вишневий коло хати	156
249. Тече вода в синє море	157
250. Утоптала стежечку	157
251. Наш отаман Гамалія	158
252. Заповіт	158
<i>Народні романси та пісні літературного походження</i> <i>другої половини ХХ століття, які стали народними</i>	159
253. Не щибечи, соловейко	159
254. Дивлюсь я на небо	159
255. Віють вітри, віють буйні	159

256. Карі очі, чорні брови	160
257. Ой ти, дівчино, зарученая	160
258. Місяць на небі	161
259. Сонце низенько	161
260. Стоїть гора високая	162
261. Не питай, чого в мене заплакані очі	162
262. Чорнії брови, карії очі	162
263. Їхав козак за Дунай	163
264. Верховино, мати моя	163
265. Гуцулка Ксеня	164
266. Марічка	164
267. Ти світи, моя зоре	165
268. Ми підем, де трави похилі	166
269. Ой вербиченько	166
270. Чуєш, брате мій	167
271. Червона рута	167
272. За лісом, за гаєм	168
273. Рідна мати моя	169
274. Росте черешня в мамі на городі	169
275. Києве мій	170
Алфавітний покажчик	171
Список використаної літератури	178

Дорогий друже!

Якщо ти любиш свою Вітчизну — Україну, якщо хочеш краще пізнати українську культуру — безцінне багатівікове надбання народу, — ознайомся з цією хрестоматією, в якій зібрано пісні майже з усіх куточків України. Поетична краса нашої пісні та незрівнянна мелодійність принесли їй всесвітню славу. Пісня — це дзеркало народного життя країни в цілому і кожного окремого регіону: Київщини, Полтавщини, Буковини, Поділля, Волині, Галичини та ін.

У нашій хрестоматії пісенні зразки розміщено за жанрами. Календарно-обрядовий жанр (веснянки, петрівчанські, купальські та жнивварські пісні, колядки і щедрівки) сягає своїм корінням сивої давнини. Особливе місце серед обрядових пісень займають веснянки — здебільшого світлі, бадьорі хороводні пісні широкої тематики: весняні роботи в полі та городі, молодіжні ігри, кохання. Хоровод — це ціле театралізоване дійство, в якому дівчата та хлопці співають, руками імітуючи весняні роботи («А ми просо сіяли», «А в нашого жученька», «Ой виходьте, дівчата» та ін.).

Своєрідною тематикою вирізняються петрівчанські пісні, які співаються у пору буйного цвітіння природи, коли люди прощаються з весною («Гаєм зелененьким», «Ой петрівочка минається» та ін.).

А якими чудовими піснями та іграми супроводжується поетичне народне свято Івана Купала! («Ой купала купалася» та ін.) Тут і природа, і кохання, і розваги.

У жнивварських піснях відображено працю і турботи хліборобів. Обжинковий цикл пісень пов'язаний із завершенням жнив. Інколи тут звучить і мотив тяжкої підневільної праці (як у пісні «У неділю поранесенько»).

В обрядових піснях будь-якої пори року стародавні язичницькі вірування тісно переплелися з пізнішими, християнськими. Це особливо помітно у зимових святах: Різдво і Новий рік — з колядками та щедрівками. Це — пісні величально-побажального характеру, в яких уславлюються господар та його родина, бажається здоров'я і достаток, хороший врожай у новому році. У текстах пісень господар уподібнюється сонцю, його дружина — місяцю, діти — зорям. У збірці подано відомі пісні цього жанру: «Щедрик», «Ой коляда, колядниця» та ін.

До зимового циклу належать і пісні, що їх співають на свято Маланки, — своєрідний передноворічний карнавал, поширений у карпатських селах («Меланка ходила» та ін.).

Сільське весілля на Україні — це справжня музична вистава, яка супроводжується піснями та інструментальною музикою. Кожна весільна пісня, за давньою традицією, пов'язана з певною “сценічною”

ситуацією — запрошенням гостей, плетінням вінків, убиранням короваю, прощанням молоді з батьками і подругами тощо. Відповідно і характер весільних пісень різний: то спокійний, лагідний, то веселий, то сумний, подібний до плачу («Місяцю-рогоженьку» та ін.).

Найрізноманітніші за тематикою і характером родинно-побутові пісні, адже в них відображено широку панораму життя народу.

Тут і колискові, і дитячі пісні, близькі до календарно-обрядових. Вони пов'язані з грою, танцем, театралізованим дійством, у них фігурують уособлені образи природи, звірів та птахів. Є пісні про родинні стосунки, про гірку долю дівчини, силою віддану заміж за нелюба, і про кохання — щасливе або нещасливе, зражене, про важку працю тощо. Характерно, що у піснях події людського життя розгортаються на тлі природи, яка ніби радіє і страждає разом з героями пісень («Зашуміла ліщинонька — заплакала дівчинонька» та ін.).

Поряд із сумними ліричними піснями існує велика група жартівливих пісень, в яких український народ з властивим йому неперевершеним почуттям гумору осміює людські вади, причому герой чи героїня нерідко спрямовують іронію проти себе самих.

Тема соціальної нерівності, тяжкої підневільної праці часто звучить у наймитських, чумацьких та вояцьких піснях.

Визначальне пізнавальне значення мають історичні пісні, в яких йдеться про реальні історичні події всенародного значення: татаро-монгольську навалу, національно-визвольну боротьбу, селянські повстання проти поміщиків. Нерідко в історичних піснях фігурують реальні історичні особи, зокрема, видатні народні герої: Кармелюк, Байда, Морозенко та ін. Трагічні події битви під Берестечком 1651 р. оспівано в історичній пісні «Виступали козаченьки з високої гори». Це — пісні здебільшого героїчного, епічного, нерідко маршового характеру. До історичних близькі за змістом і характером численні козацькі пісні («Ой у полі криниченька» та ін.).

Страшним соціальним тягарем була рекрутчина, яка відбирала у селян їхніх синів, позбавляючи сім'ю підтримки, а в самого юнака — майбутнє, адже служба тривала 25 років.

Протестом проти гноблення сповнені пісні про наймитство та заробітчанство. Злидні змушували людину шукати роботу далеко від рідної оселі («У неділю рано», «Ой чи воля, чи неволя» та ін.).

XX століття — якісно нова сторінка української історії — породило нові пісенні жанри. Найвизначніші з них — стрілецькі пісні та пісні національно-визвольної боротьби, продовження лінії історичного козацького піснетворення. У піснях січових стрільців відображено боротьбу українського народу за свою самостійність, за незалежну державу («Їхав стрілець на війноньку» та ін.).

Особливу групу серед ліро-епічних пісень складають балади, в яких

побутова або соціальна тема подається крізь призму народних міфологічних уявлень, тобто з елементами казкової фантастики, як, наприклад, перетворення скривдженої дівчини на зозулю у пісні-баладі «Ой давно, давно я в матінки була».

В окремих розділах зібрано пісні літературного походження. Це — пісні, створені на тексти професійних поетів, відомих або маловідомих. Так само і мелодії цих пісень є авторськими, зафіксованими письмово. Нерідко вірші та мелодії створювалися однією людиною. Більшість таких пісень — романси за характером. Віднесення їх до числа народних обгрунтоване, адже вони поширюються в народі усним шляхом і набувають щоразу нових варіантів у текстах і мелодіях.

Серед “літературних” пісень, найдорожчими для серця кожного українця є, мабуть, пісні на вірші Тараса Шевченка: «Рече та стогне Дніпр широкий», «Думи мої», «Заповіт», «По діброві вітер виє», «Зоре моя вечірняя» та багато інших.

Покладені на музику композиторами, співаками та музикантами Шевченкові пісні стали народними, зажили слави і безсмертя.

Серед улюблених народом пісень слід назвати й такі: «Чого вода каламутна» на слова І. Котляревського, «Стоїть явір над водою» — слова і музика С. Гулака-Артемівського, «Стоїть гора високая» на слова Л. Глібова, «Дивлюсь я на небо» на слова М. Петренка.

Ми вважали за необхідне включити до нашої збірки і деякі «літературні» пісні другої половини ХХ століття, надзвичайно популярні в народі. Це, наприклад, «Рідна мати моя» (слова А. Малишка, музика П. Майбороди), «Марічка» (слова М. Ткача, музика С. Сабадаша), «Гуцулка Ксеня» (слова народні, музика Р. Савицького), «Верховино, мати моя» (слова і музика М. Машкіна), «Червона рута» (слова і музика В. Івасюка) та інші.

Українська народна пісня — прекрасна і глибока, вона — вічно живе джерело духовності та художнього натхнення. Сподіваємося, що наші читачі не тільки ознайомляться з поданим тут матеріалом, але й співатимуть цих пісень з любов'ю, вчитимуть їх напам'ять, залучатимуть до співу своїх рідних і друзів.

Сподіваємося також, що дана збірка стане у пригоді вчителям музики загальноосвітніх шкіл, викладачам музичних шкіл, училищ, студентам мистецьких вузів, учителям української мови і літератури та історії України.

ЩЕ НЕ ВМЕРЛА В УКРАЇНІ

Вірші П.Чубинського,
С.Даниловича

Музика М.Вербицького

Урочисто

Ще не вмер - ла в У - кра - ї - ні, ні сла - ва, ні во - - - ля,
ще нам, брат - тя мо - ло - ді - ї, у - сміх - неть - ся до - ля. Зги - нуть на - ші
во - ро - жень - ки, як ро - са на сон - ці. За - па - ну - єм і ми, брат - тя,
у сво - їй сто - рон - - ці. Ду - шу, ті - ло ми по - ло - жим за на - шу сво -
бо - ду. І по - ка - жем, що ми, брат - тя ко - заць - ко - го ро - ду.

Ще не вмерла в Україні, ні слава, ні воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші вороженьки, як роса на сонці.
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

Приспів:

Душу, тіло ми положим за нашу свободу.
І покажем, що ми, браття, козацького роду

Станем, браття, в бій кривавий від Сяну до Дону,
В ріднім краї панувати не дамо нікому;
Чорне море ще всміхнеться, дід Дніпро зрадіє,
Ще у нашій Україні доленька наспіє.

Приспів.

А завзяття, праця щира свого ще докаже.
Ще ся волі в Україні піснь гучна розляже,
За Карпати відіб'ється, згомонить степами,
України слава стане поміж народами.

Приспів.

КАЛЕНДАРНО-ОБРЯДОВІ ПІСНІ ВЕСНЯНКИ ТА ГАЇВКИ

1. БЛАГОСЛОВИ, МАТИ

Помірно

Благослови, мати,
Весну закликати!
Весну закликати,
Зиму проваджати!

Весну закликати,
Зиму проваджати!
Зимочка – в возочку,
Літечко – в човночку.

2. А ВЖЕ ВЕСНА

Швиденько

А вже весна, а вже красна,
Із стріх вода капле. (3)

За ним іде дівчинонька:
"Вернися, соколе". (3)

Молодому козаченьку
Мандрівочка пахне. (3)

Помандрував козаченько
З Лубен у Прилуки. (3)

Помандрував козаченько
У чистеє поле. (3)

Ой, плакала дівчинонька,
Здіймаючи руки. (3)

3. А В НАШОГО ЖУЧЕНЬКА

Грайливо

Приспів

Дівчата ходять по колу, співаючи.

А в нашого жученька
Золотая рученька.

Ой грай, жуче, ти, небоже,
Бо це тобі не допоможе.

Приспів:

Приспів.

– Грай, жуче, грай,
Недалеко край.

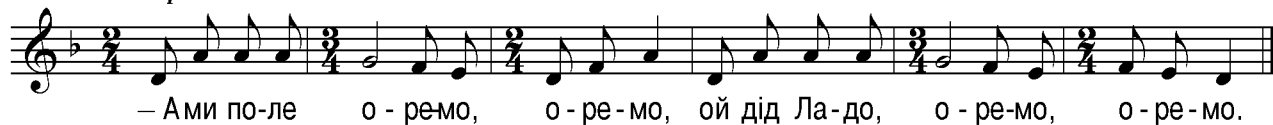
Наша жучка не лінива,
Пішла на став – рибку ймила.

Приспів.

4.

А МИ ПОЛЕ ОРЕМО

Помірно

Хлопці: – А ми поле оремо, оремо,
Ой дід Ладо, оремо, оремо.

Хлопці: – А ми стадо займемо, займемо,
Ой дід Ладо, займемо, займемо.

А ми просо сіємо, сіємо,
Ой дід Ладо, сіємо, сіємо.

І до стайні заженем, заженем,
Ой дід Ладо, заженем, заженем.

Дівчата: – А ми стадо випустим, випустим,
Ой дід Ладо, випустим, випустим.

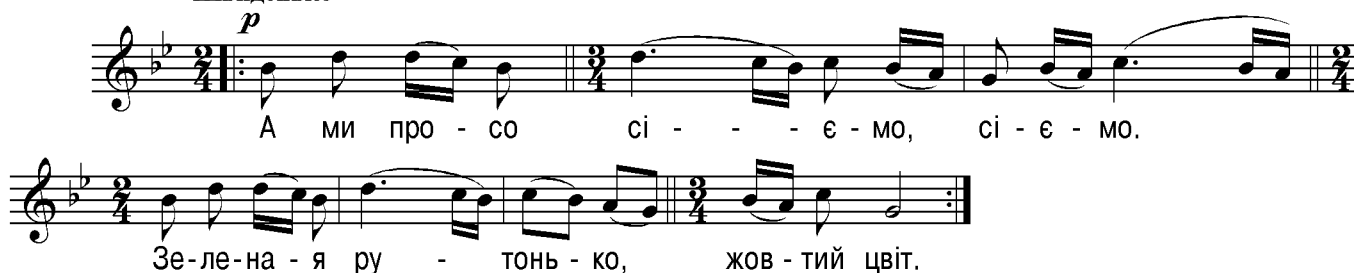
Дівчата: – А ми стадо викупим, викупим,
Ой дід Ладо, викупим, викупим.

Ваше поле витопчем, витопчем,
Ой дід Ладо, витопчем, витопчем.

5.

А МИ ПРОСО СІЯЛИ

Швиденько

А ми просо сіємо, сіємо,
Зеленая рутонько, жовтий цвіт.

А ми стадо пустимо, пустимо.
Ой, мій милий, пустимо, пустимо.

А ми стадо займемо, займемо.
Зеленая рутонько, жовтий цвіт.

А ми стадо викупим, викупим.
Ой, мій милий, викупим, викупим.

6.

ВЕРБОВАЯ ДОЩЕЧКА, ДОЩЕЧКА

Грайливо

Вер - бо - ва - я до - щеч - ка, до - щеч - ка, Нас - теч - ка.
Хо - дить по ній Нас - теч - ка,

Вербовая дощечка, дощечка,
Ходить по ній Настечка, Настечка.

— Де ж ти Настю, бувала, бувала,
Як діброва палала, палала?

— Відром воду носила, носила,
Та й діброву гасила, гасила.

7.

ВЖЕ ВЕСНА ВОСКРЕСЛА

Ходою

Вже вес - на во - скрес - ла. — Що ти нам при - нес - ла, що ти нам при - нес - ла?

Вже весна воскресла.
— Що ти нам принесла? (2)

Сіяна, орана,
Ще й заволочена. (2)

— Принесла вам красу —
Господарську рясу. (2)

Ще й заволочена,
Цибулев саджена. (2)

Господарська роса
Сіяна, орана. (2)

Цибулев саджена,
Пшеницев сіяна. (2)

8.

ВИЙДИ, ВИЙДИ, ІВАНКУ

Весело, жваво

Ви - йди, ви - йди, І - ван - ку, за - спі - вай нам вес - нян - ку!
Зи - му - ва - ли, не спі - ва - ли — вес - ни до - жи да - ли. -

Вийди, вийди, Іванку,
Заспівай нам веснянку!
Зимували, не співали —
Весни дожидали.

Весна, весна, наша весна,
Та що ж ти нам принесла?
Старим бабам по кийочку,
А дівчатам по віночку.

Звила ж я віночок вчора
Звечора, звечора
З зеленого барвіночку
Та й повісила на кілочку.

9.

ГОРОБЧИКУ, ПТАШКУ, ПТАШКУ

Пожвавлено

– Го-роб-чи-ку, пташ-ку, пташ-ку, як же там. як о - ря на
чи не був же ти в на-шім сад-ку?

мак? – Та як о - ря? О - так о - ря.

*Ставши в коло, дівчата співають і рухами відтворюють дію,
про яку йдеться у веснянці.*

– Горобчику, пташку, пташку,
Чи не був же ти в нашім садку?
Як же там. як оря на мак? (2)
– Та як оря? Отак оря. (2)

– Горобчику, пташку, пташку,
Чи не був же ти в садку, в садку?
Як же там, як росте мак? (2)
– Та як росте? Отак росте. (2)

– Горобчику, пташку, пташку,
Чи не був же ти в садку, в садку?
Як же там, як сіють мак? (2)
– Та як сіють? Отак сіють. (2)

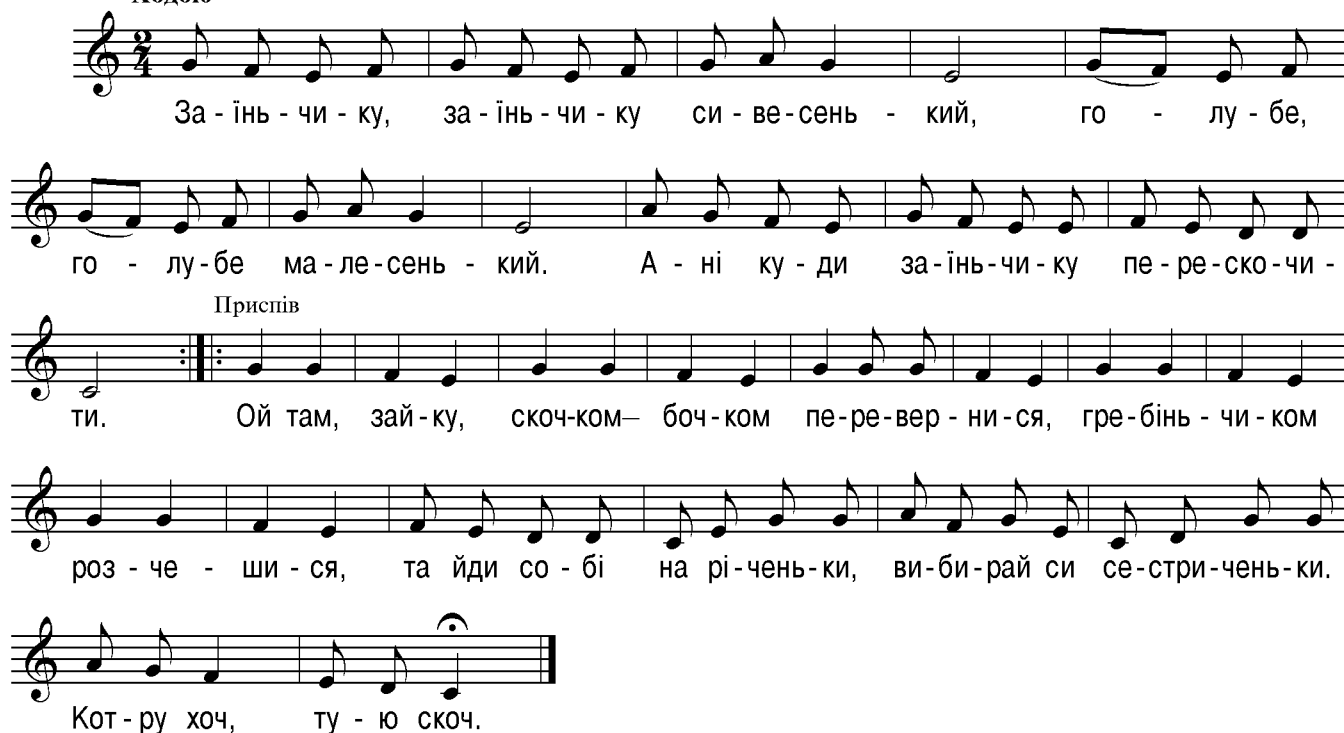
– Горобчику, пташку, пташку,
Чи не був же ти в садку, в садку?
Як там, як та й жнуть мак? (2)
– Та як жнуть? Отак жнуть. (2)

– Горобчику, пташку, пташку,
Чи не був же ти в садку, в садку?
Як там, як їдять мак? (2)
– Та як їдять? Отак їдять. (2)

10.

ЗАЇНЬЧИКУ, ЗАЇНЬЧИКУ

Ходою

За - їнь - чи - ку, за - їнь - чи - ку си - ве-сень - кий, го - лу - бе,
го - лу-бе ма-ле-сень - кий. А - ні ку - ди за-їнь-чи-ку пе-ре-ско-чи -
ти. Ой там, зай-ку, скоч-ком– боч-ком пе-ре-вер-ни-ся, гре-бінь - чи - ком
роз - че - ши - ся, та йди со - бі на рі-чень-ки, ви-би-рай си се-стри-чень-ки.
Кот - ру хоч, ту - ю скоч.

Заїньчику, заїньчику сивесенький,
Голубе, голубе малесенький.
Ані куди заїньчику перескочити. (2)

Та йди собі на річеньки,
Вибирай си сестриченьки.
Котру хоч,
Тую скоч.

Приспів:

Ой там, зайку, скочком - бочком
Перевернися,
Гребіньчиком розчешися,

Заїньчику, заїньчику, мій братчику,
Не ходи, не топчи руги - м'яти,
Бо ця руга - м'ятка, як паніматка.

Приспів.

11. ШЛИ ДІВКИ ЧЕРЕЗ ДВІР

Пожвавлено

І - шли дів - ки че - рез двір, че - рез двір, на них сук - ні,
як мак цвів, як мак цвів.

Ішли дівки через двір, через двір,
На них сукні, як мак цвів, як мак цвів.

Скільки в відрі водиці, водиці,
Стільки в дівчат правдиці, правдиці!

Стали сукні сяяти, сяяти,
Стала діброва палати, палати!

Де плавала кладочка, кладочка,
Там ходила Галочка, Галочка.

Стали дівки гасити, гасити,
Відром воду носити, носити.

Цебром воду носила, носила,
Дібровоньку гасила, гасила.

12. ДЕСЬ ТУТ БУЛА ПОДОЛЯНОЧКА

Помірно

Десь тут бу - ла по - до - ля - ноч - ка, десь тут бу - ла мо - ло - де - сень - ка.
Тут во - на сі - ла, тут во - на впа - ла, до зем - лі при - па - ла, сім літ не вми - ва - лась,
бо во - ди не ма - ла.

Десь тут була подоляночка,
Десь тут була молодесенька.
Тут вона сіла,
Тут вона впала,
До землі припала,
Сім літ не вмивалась,
Бо води не мала.

Ой устань, устань, подоляночко,
Ой устань, устань, молодесенька!
Умий своє личко,
Та личко біленьке,
Біжи до Дунаю,
Бери молоденьку,
Бери ту, що скраю!